

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414202782
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414202782.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému v 1. rade E. a žalovanej v 2. rade I. o zaplatenie 823,04 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 2. 5. 2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovaných zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 823,04 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 3. 11. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupkyňa žalobkyne odôvodnila tvrdeniami, že 16. 2. 2010 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300028259. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1 493,73 eur. Žalovaný sa zaviazal úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške po 91,28 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaná pristúpila k záväzku žalovaného ako spoludlžník v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobkyňa so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 4, 5, 6 a 14 úveru a tieto sa žalovaný zaviazal zaplatiť ako splátky č. 31 - 34.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č. 4 o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práv veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Do uplatnenia práva žalobkyne podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru žalovaný zaplatil sumu 1 004,08 eur. Sumu neuhradených splátok vo výške 1 734,32 eur žalovaný mal uhradiť 3. 11. 2011. Túto sumu ani čiastočne neuhradil.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobou žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil 13. 7. 2015 a 8. 7. 2015 žalovaným žalobu na vyjadrenie. Žalovaní sa k žalobe v stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadrili.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd oboznámením listinných dôkazov predložených žalobkyňou vo veci zistil nasledovný skutkový stav:

Oboznámením listín označených ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8300028259 podpísanej žalovanými 9. 2. 2010 a žalobkyňou 16. 2. 2010 a ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300028259“ z 16. 2. 2010 (ďalej len zmluva o úvere) súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe žiadosti žalovaných z 9. 2. 2010 dňa 16. 2. 2010 uzavrela so žalovanými zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky označené ako „Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.“ (ďalej len všeobecné obchodné podmienky). Predmetom tejto zmluvy o úvere je záväzok žalobkyne poskytnúť žalovaným úver (nie revolvingový) vo výške 1 493,73 eur (45 000,- Sk) s ročnou úrokovou sadzbou 68,83 % a záväzok žalovaných úver žalobkyňi vrátiť spolu s nákladmi spojenými s ním vo výške 1 244,77 eur (37 500,- Sk) v 30 mesačných splátkach splatných vždy 14. deň v mesiaci vo výške po 91,28 eur (2 750,- Sk). Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN): „63,02 %“ a o priemernej RPMN: „48,66 %“.

V zmluve o úvere sa žalobkyňa ďalej zaviazala poskytnúť žalovaným za podmienok dohodnutých v zmluve revolvingový úver v čiastke 739,39 eur (22 275,- Sk) s ročnou úrokovou sadzbou 67,53 %, a žalovaní sa zaviazali revolvingový úver vrátiť a zaplatiť žalobkyňi náklady s ním spojené vo výške 903,70 eur (27 225,- Sk). Predpokladaná RPMN pri tomto revolvingovom úvere uvedená v zmluve je 55,38 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 %.

Podľa bodu 8.1 zmluvy o úvere žalobkyňa sa v zmluve zaviazala poskytnúť žalovaným službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingového úveru a žalovaní sa zaviazali žalobkyňi zaplatiť odplatu za možnosť poskytnutia tejto služby v prípade obyčajného úveru vo výške 147,88 eur (4 455,- Sk), a za poskytnutie tejto služby v prípade revolvingového úveru, ak bude revolving žalovaným poskytnutý, vo výške 80,66 eur (2 430,- Sk).

Z karty klienta predloženej žalobkyňou vyplýva, že 16. 2. 2010 bola žalovanému vyplatená čiastka 1 345,85 eur, pričom táto čiastka nebola vyplatená na revolvingový úver. Prvá splátka vo výške 91,28 eur splatná podľa karty 14. 4. 2010 bola zaplatená 11. 3. 2010, druhá splátka splatná podľa karty 14. 5. 2010 bola zaplatená 16. 6. 2010. Ďalšie splátky neboli platené pravidelne. Posledná úhrada bola poukázaná 25. 10. 2013. Úhradami zaplatenými v období od 11. 3. 2010 až 25. 10. 2013 bolo celkom zaplatených 1 915,36 eur.

Z písomného podania vyhotoveného žalobkyňou datovaného 26. 9. 2011 označeného ako „Oznámenie o zosplatnení“ súd ďalej zistil, že žalobkyňa týmto podaním žalovanému oznámila, že ku 26. 9. 2011 je v omeškaní s 16. - 18. splátkou s tým, že suma omeškaných splátok predstavuje 273,84 eur. Žalovaného upozornila, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky jeho záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a bude musieť zaplatiť celý dlh naraz. Žalovaného upozornila aj na oprávnenie celý dlh s príslušenstvom vymáhať cestou súdneho alebo rozhodcovského konania.

Podľa žalobkyňou predloženej poštovej doručenky podanie vo veci zosplatnenia úveru žalovaný v odbernej lehote neprevzal a žalobkyňi bolo vrátené 20. 1. 2011.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 16. 2. 2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 16. 2. 2010, tzn. v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd zastáva názor, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanými je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovaným ako spotrebiteľom spotrebiteľský úver a žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa je právnickou osobou, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní sú v zmluve označení ako fyzické osoby - nepodnikatelia. Zmluva v niektorých ustanoveniach obsahuje pojem „spotrebiteľský úver“, napr. v súvislosti: „... celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom...“ a pod. Preto súd prijal záver, že žalovaným bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a že žalovaní spĺňali charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd len dodáva, že dôkazné bremeno preukázanie prípadného nespotebiteľského charakteru zmluvy je vždy na veriteľovi.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 16. 2. 2010 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Zákon v ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať.

V prejednávanej veci súd nepovažoval za sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že žalovaným na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 16. 2. 2010 bol poskytnutý spotrebiteľský úver (nie však revolvingový, ako tvrdí žalobkyňa) a že žalovaní tento úver aj čerpali. Žalovaní nespochybnili tvrdenia žalobkyne v tomto smere a záver o vyplatení čiastky 1 345,85 eur z titulu úveru vyplýva z karty klienta predloženej žalobkyňou. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí zmluvy nepovažoval za neplatnú. Poskytnutý spotrebiteľský úver však v dôsledku absencie vyššie uvedených náležitostí zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 68,83 %, o výške splátky úveru (vrátane úrokov) 91,28 eur mesačne, ďalej o počte splátok 30, o splatnosti mesačných splátok 14. deň v mesiaci a o celkových nákladoch úveru vo výške 1 244,77 eur. V bode 8.1 zmluvy je dojednaný záväzok žalobkyne poskytnúť žalovaným službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a záväzok žalovaných zaplatiť žalobkyni odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 147,88 eur.

Z takéhoto dojednania bez ďalšieho žalovaní ako spotrebiteľa objektívne nemali možnosť vyvodit' jednak termíny splatnosti jednotlivých splátok, a ani to, aká výška mesačnej splátky v celkovej sume 91,28 eur pripadá na istinu úveru, aká na splátky úrokov, aká na poplatok za možnosť odkladu splátok, prípadne iné poplatky. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je zrejmé, z čoho teda pozostáva celková mesačná splátka vo výške 91,28 eur a aké konkrétne zložky nákladov spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v celkovej výške 1 244,77 eur a v akej výške sú v mesačných splátkach zahrnuté. Z vykonaného dokazovania iba vyplýva, že žalobkyňa poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 147,88 eur už v čase uzavretia zmluvy odpočítala z celkovej sumy úveru 1 493,73 eur, ktorý sa žalovaným zaviazala poskytnúť a žalovaným vyplatila v skutočnosti iba 1 345,85 eur, tzn. sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi dohodnutou výškou úveru 1 493,73 eur a dohodnutým poplatkom za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 147,88 eur.

Súd len dodáva, že majúci na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zmluvy o spotrebiteľských úveroch), v zmluve o úvere úplne absentuje údaj o tejto konečnej splatnosti úveru. Navyiac, vzhľadom na absenciu údajov o splatnosti 1. splátky konečnú splatnosť úveru zo zmluvy spotrebiteľ nemal ani možnosť akokoľvek vyvodit'. Zmluva o úvere obsahuje iba údaje o počte splátok 30 a o ich splatnosti 14. deň v mesiaci. Presné údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky (14. 4. 2010 a 14. 9. 2012) sú obsahom iba listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, ktorá vychádzajúc z bodu 2.2 všeobecných obchodných podmienok má povahu iba dodatočného oznámenia veriteľa dlžníkovi o schválení úveru a ktorá v prípade jej nedoručenia dlžníkovi má za následok zrušenie zmluvy o úvere od počiatku. Dojednanie o splatnosti 1. splátky neobsahujú ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré v bode 3.3 obsahujú drobným písmom uvedené veľmi nejasné a nezrozumiteľné ustanovenie o tom, že: „... zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky.“ Zmluva o úvere v danej veci bola uzatvorená 16. 2. 2010, pričom podľa karty klienta splatnosť prvej splátky nastala 14. 4. 2010.

Aj tu súd poukazuje na judikatúru súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25. 8. 2014 sp. zn. 23Co 75/2014 a pod.), podľa ktorej v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere neobstojí argument, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodit' z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje žiadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a tento termín sa nedá vyvodit' ani z údajov v zmluve.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania úrokov z úveru v zmluve ú úvere z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (68,83 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 1848/2004 a pod.).

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov február 2010 bola 12,71 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou dohodnutý úrok vo výške 68,83 % je viac než 5 x vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali porovnateľné úvery. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 68,83 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere z 16. 2. 2010 žalovaným vyplatila z titulu úveru (nie revolvingového) peňažné prostriedky vo výške 1 345,85 eur a že žalovaní žalobkyňu doposiaľ zaplatili 1 915,36 eur. Vychádzajúc z karty klienta predloženej žalobkyňou súd nepovažoval za preukázané tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovaní po okamžitej splatnosti úveru mali do 3. 11. 2011 zaplatiť sumu 1 734,32 eur, pričom túto sumu ani čiastočne neuhradili. Žalovaní platili úhrady aj po 3. 11. 2011 a do 25. 10. 2013 zaplatili celkom 1 915,36 eur. Žalovaní teda žalobkyňu vrátili viac, ako predstavuje suma žalobkyňou im vyplatených peňažných prostriedkov. Preto súd vychádzajúc zo záveru, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, žalobu žalobkyne o zaplatenie sumy 823,04 eur spolu s jej príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaní boli v konaní úspešní. Preto im prislúcha právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložili na bránenie svojho práva, v plnej výške. Predpokladom priznania náhrady je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní. Žalovaní si nárok neuplatnili. Preto im súd žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).